

๑๒

พุ ท ธ พ ย า กร ณ์

(๑)

พระพุทธชินเจ้ามีพระวาจาไม่เป็นสอง มีพระวาจา
ไม่เปล่าประโยชน์ พระพุทธเจ้าไม่ตรัสคำไม่จริง เราจักได้เป็น
พระพุทธเจ้าแน่นอน เปรียบเหมือนก้อนดินที่โยนขึ้นไป
บนอากาศ ย่อมตกลงมาสู่พื้นดินอย่างแน่นอน

พุทธพยากรณ์ (๑)

๒๕๕

ทางลัดที่สุดที่จะทำให้เกิดความบริสุทธิ์กาย วาจา ใจ คือ การฝึกฝนใจให้บริสุทธิ์หยุดนิ่ง ควบคู่ไปกับการสั่งสมบุญบารมี ในทุกรูปแบบ ถ้ามีความบริสุทธิ์มาก บุญกุศลย่อมเกิดขึ้นมาก ถ้ามีความบริสุทธิ์น้อย บุญกุศลก็ลดหย่อนลงไป ความบริสุทธิ์ เป็นบ่อเกิดแห่งความสุขและความสำเร็จทั้งทางโลกและทางธรรม ความสุขและความบริสุทธิ์นี้ สั่งสมได้ด้วยการหมั่นเจริญภาวนา ทุกๆ วัน พระบรมศาสดาของเราทรงดำรงตนเป็นแบบอย่าง ในการสร้างบารมีให้ชาวโลกได้ดำเนินตาม ดังนั้นเราจึงควร หมั่นเจริญสมาธิภาวนา เพื่อให้ชีวิตของเราเข้าถึงความสุข และความบริสุทธิ์ที่แท้จริง

มีสุภาสิตที่สุเมธดาบสโพธิสัตว์ ได้กล่าวชื่นชมพระ-
พุทธเจ้าไว้ว่า

“อเทวชฌวณา พุทธา	อโมฆวณา ชินา
วิตถ์ นตถิ พุทธานํ	ธูว์ พุทฺโธ ภวามิหํ
ยถา ชิตฺตํ นเภ เลณฺทํ	ธูว์ ปตติ ภูมียํ

พระพุทธชินเจ้ามีพระวาจาไม่เป็นสอง มีพระวาจา ไม่เปล่าประโยชน์ พระพุทธเจ้าไม่ตรัสคำไม่จริง เราจักได้ เป็นพระพุทธเจ้าแน่นอน เปรียบเหมือนก้อนดินที่โยนขึ้นไป บนอากาศ ย่อมตกลงมาสู่พื้นดินอย่างแน่นอน”

พุทธพยากรณ์ (๑)

๒๕๖

การทำนายของพระผู้มีพระภาคเจ้า เรียกว่า พุทธพยากรณ์ เป็นการทำนายที่เกิดจากการรู้แจ้งเห็นจริง เป็นการเห็นด้วยญาณทัสสนะที่บริสุทธิ์ของธรรมกาย ไม่ใช่เกิดจากการนึกคิด ดันเดา หรือเลียบเคียงจากตำราที่หมอดูทั่วไปทำนายกัน ซึ่งอาจทายถูกบ้างผิดบ้าง โดยอาศัยสถิติหรือเหตุการณ์ใกล้เคียงที่สอดคล้องกันเข้ามาวิเคราะห์วิจารณ์ แล้วทำนายในลักษณะของความน่าจะเป็นตามตรรกวิทยา

ส่วนพุทธทำนายนั้น เป็นความจริงแท้ที่พระพุทธรองค์ทรงเห็นทั้งอดีต ปัจจุบัน และอนาคต รู้ว่าประกอบเหตุเช่นนี้ ในอนาคตผลจะเป็นอย่างไร ทรงรู้แจ้งหมดทั้งโลก ตลอดนิพพาน ภพสาม โลกกันต์ ไม่มีสิ่งใดปิดบังญาณทัสสนะอันบริสุทธิ์ของพระพุทธรองค์ได้ และหากทรงพยากรณ์เรื่องใด เรื่องนั้นจะเป็นจริงตามที่พยากรณ์ทุกประการ ไม่มีทางเป็นอย่างอื่นไปได้ ในส่วนหยาบๆ พระพุทธรองค์ทรงมีสัจจะ มีวาจาสัตย์ ตรัสอย่างไร เป็นอย่างนั้น ฉะนั้นไม่ว่าจะทรงทำนายเรื่องใดจึงไม่มีผิดพลาดแน่นอน

*ดังเช่นเรื่องที่เกิดขึ้นในสมัยพุทธกาล คินหนึ่งพระเจ้าปเสนทิโกศลทรงเห็นพระสุบินนิมิตซึ่งไม่เคยพบมาก่อน

พุทธพยากรณ์ (๑)

๒๕๓

ทรงตกพระทัยตื่นบรรทม ครั้นรุ่งเช้าพระองค์ตรัสเล่าความฝันให้พราหมณ์ปุโรหิตฟัง พวกพราหมณ์พากันจับยามดู แม้อาศัยหลักโหราศาสตร์ก็วิเคราะห์ไม่ได้ ครั้นจะทูลว่าไม่รู้ก็กลัวจะเสียภูมิไหรจารย์ จึงกราบทูลแบบเดาสุ่มไปว่า

“ข้าแต่พระมหाराชเจ้า พระสุบินนี้ร้ายกาจนัก อันตรายจะบังเกิดขึ้นแก่ราชสมบัติ แต่พวกข้าพระองค์จักพยายามอย่างสุดความสามารถ เพื่อแก้ไขอันตรายในครั้งนี้ โดยจะต้องบูชาด้วยสัตว์แต่ละประเภท อย่างละ ๔ ตัว” พระราชาทรงกลัวมรณภัยมาก จึงรับสั่งให้จัดพิธีบูชาয়ัญทันที พวกพราหมณ์ออกคำสั่งให้ทำหลุมบูชาয়ัญที่นอกเมือง และให้จับฝูงสัตว์ทั้ง ๒ เท้า ๔ เท้า อีกทั้งสัตว์ปีกมามัดไว้ที่หลักบูชาয়ัญ

เมื่อพระนางมัลลิกาเทวีเห็นการบูชาয়ัญใหญ่โตเช่นนั้น ได้รับเข้าไปทูลถามเรื่องราวทั้งหมดกับพระราชา เนื่องจากพระนางเป็นคนฉลาดมีปฏิภาณดี จึงทูลแนะนำพระราชาว่า “ข้าแต่มหाराชเจ้า พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ชื่อว่าเป็นลัทธิผู้รู้แจ้งโลก เป็นยอดของพราหมณ์ทั้งหลายในโลก ขอเชิญพระองค์เสด็จไปทูลถามพระพุทธองค์เถิด”

จากนั้นพระนางทูลขอให้หยุดการทำบูชาয়ัญไว้ก่อน แล้วพาพระราชาเสด็จไปถวายบังคมพระบรมศาสดา พระราชา

พุทธพยากรณ์ (๑)

๒๕๘

กราบทูลเรื่องพระสุบิน และการทำนายของพวกพราหมณ์ แต่พระพุทธองค์ แล้วทูลขอให้พระพุทธเจ้าทำนายมหาสุบิน ข้อ ๑ ที่ว่า “โค ๔ ตัวแสดงอาการจะชนกัน วิ่งมาจากทิศทั้งสี่ สู่ท้องพระลานหลวง มหาชนเห็นเช่นนั้นพากันมาดูโคชนกัน โคบันลือเสียงคำรามลั่น แต่ไม่ชนกัน ต่างถอยออกไป นี่เป็นมหาสุบินเรื่องแรก ความฝันนี้หมายความว่าอย่างไร พระเจ้าข้า”

พระบรมศาสดาทรงทำนายว่า “ผลของสุบินข้อนี้จักไม่มีในปัจจุบัน แต่ในอนาคตเมื่อโลกหมุนไปถึงจุดเสื่อม ในรัชกาลของพระราชาผู้กำพรว้า ผู้มิได้ครองราชย์โดยธรรม และในสมัยของมนุษย์ผู้ไม่ตั้งอยู่ในธรรม กุศลธรรมลดน้อยถอยลง อกุศลธรรมหนาแน่นขึ้น ฝนจักแล้ง ทุพภิกขภัยจักบังเกิดขึ้น มหาเมฆตั้งขึ้นจากทิศทั้งสี่ ฝ้ายหญิงรีบเก็บข้าวเปลือกที่นำออกผึ่งแดดเข้าที่ร่ม ฝ้ายชายถือจอบถือตะกร้าพากันออกไปเพื่อก่อดันกันน้ำ ฝนก็ตั้งเค้าจะตก ดังกระหึ่ม ฟ้าแลบ แต่ไม่ตก เมฆลอยหายไปเหมือนโคตั้งท่าจะชนกันแล้วไม่ชนกัน นี่เป็นผลของมหาสุบินที่จะเกิดในอนาคต”

พระราชาทูลถามมหาสุบินข้อที่สองว่า “ต้นไม้เล็กๆ และกอไผ่แทรกแผ่นดินเพียงคืบหนึ่งบ้าง คอกหนึ่งบ้าง ต่างผลิดอกออกผลไปตามๆ กัน” พระบรมศาสดาทรงทำนายว่า “มหาบพิตรมหาสุบินข้อนี้ จักมีในกาลที่โลกเสื่อม สมัยที่มนุษย์มีอายุน้อย

พุทธพยากรณ์ (๑)

๒๕๕

กบไซหลง สัตว์ทั้งหลายในอนาคตจักมีราคะกล้ำ กุมารีมียังไม่
สมบูรณ์ จักสมสู่กับบุรุษ พวกกันจำเจริญด้วยบุตรและธิดา
เหมือนต้นไม้เล็กๆ มีดอก ฉั่นไต่ กุมารีเหล่านั้นจะเจริญด้วยบุตร
และธิดาเหมือนต้นไม้เล็กๆ มีผล ฉั่นนั้น”

พระราชาทูลถามมหาสุบินข้อต่อไปว่า “หม่อมฉันได้เห็น
แม่โคใหญ่ๆ พวกกันตีมนมของฝูงลูกโคที่เพิ่งเกิดในวันนั้น อะไร
เป็นผลแห่งสุบินนั้น พระเจ้าข้า” “มหาบพิตร แม่ผลของสุบินนี้
ก็จักมีในอนาคตเช่นกัน คือ จะมีผลในเวลาที่เราคนมนุษย์พวกกันละทิ้ง
เชษฐาปจายิกกรรม คือ ความเป็นผู้ประพฤติดื้อนน้อมต่อผู้ใหญ่
เพราะในอนาคตฝูงสัตว์จักไม่เคารพยำเกรงในพ่อแม่หรือญาติ
ผู้ใหญ่ คนแก่ๆ จะพวกกันหมดที่พึ่ง หาเลี้ยงตนก็ไม่ได้ ต้องง้อ
พวกเด็กๆ เลี้ยงชีพ เป็นเหมือนแม่โคใหญ่ พวกกันตีมนมลูกโค
ที่เกิดในวันนั้น”

พระราชาทูลถามมหาสุบินข้อต่อไปอีกว่า “ข้าแต่
พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระองค์ได้เห็นข้าวสุกที่คนหุงในหม้อ
ใบเดียวกันแต่ๆ แต่ไม่สุกทั่วกันทั้งหม้อ พ่อครัวจึงแยกเป็น ๓ ส่วน
คือ ข้าวแฉะ ข้าวดิบ และข้าวสุกดี อะไรเป็นผลแห่งสุบินข้อนี้
พระเจ้าข้า” พระพุทธองค์ทรงพยากรณ์ว่า “มหาบพิตร ผลของ
สุบินข้อนี้ จักมีในอนาคตเช่นกัน ด้วยในกาลภายหน้า ผู้นำ
แผ่นดินจักไม่ดำรงอยู่ในธรรม ข้าราชการพราหมณ์และคฤหบดี

พุทธพยากรณ์ (๑)

๓๐๐

รวมไปถึงชาวเมืองทั้งหมด นับแต่สมณะและพราหมณ์ จักพากันไม่ตั้งอยู่ในธรรม เหมือนฝูงโคที่ข้ามน้ำไปไม่ถึงฝั่งเพราะได้จำฝูงไม่ดี

แม้เทวดาที่เคยดูแลรักษามนุษย์ก็จักไม่ทรงธรรม ไม่ลงรักษาอีกต่อไป ลมจักพัดไม่สม่ำเสมอ พัดแรงเกินไป ทำให้วิมานในอากาศของเทวดาลั่นสะเทือน วิมานของรุกขเทวาก็หักโค่นลง เมื่อวิมานถูกลมพัด หมูเทวดาต่างพากันโกรธ แล้วจักไม่ให้ฝนตก ถึงแม้จะตกก็ตกไม่ทั่วฟ้า บางปีไม่ตกเลยทำให้เกิดความแห้งแล้ง อดอยากยากแค้น ตรงไหนมีฝนดี ชาวกล้าก็อุดมสมบูรณ์ ในบางพื้นที่ตกหนักเกินไป ชาวกล้าก็เสียหาย ภัยชนิดนี้จะยังไม่มีแก้มหาบพิตร แต่จะบังเกิดขึ้นในอนาคต”

นี่เป็นพุทธทำนายที่พระพุทธองค์ทรงพยากรณ์ถึงอนาคตไว้ โดยปรารภเหตุมหาสุบินของพระราชาผู้ทรงธรรมในสมัยก่อน ซึ่งเมื่อกาลเวลาผ่านมาถึง ๒,๕๐๐ กว่าปี พุทธพยากรณ์นั้นก็ปรากฏเป็นความจริง เช่นที่เราได้เห็นภัยอยู่ในขณะนี้ เนื่องจากสภาวะโลกปัจจุบันเริ่มเสื่อมถอย ธรรมะเริ่มถูกเบียดบัง คนประพฤติดุธรรมพากันทำความเสื่อมให้เกิดขึ้นเสมอ เพราะฉะนั้นเราต้องช่วยกันนำศีลธรรมกลับคืนมาให้ได้ ก่อนที่ภัยพิบัติใหญ่จะบังเกิดขึ้น ให้รีบสั่งสมบุญกันให้เต็มที่

พุทธพยากรณ์ (๑)

๓๐๑

อย่าประมาทในชีวิต ให้ชีวิตที่ผ่านไปแต่ละวันเป็นไปเพื่อการ
ประพาสธรรม ล้างสมบุญบาปให้ท่านรักษาศีลเจริญภาวนากัน
ให้เต็มที่ทุกๆ คน ส่วนพุทธทำนายข้อต่อไปจะเป็นอย่างไร
มีใกล้เคียงหรือตรงกับเหตุการณ์ในโลกยุคปัจจุบันอย่างไรบ้าง
ไว้ติดตามกันครั้งต่อไป

